

Reagan tudta, hogy a biztonságos világrend záloga a béke

2024 június 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Olyan vezet?kre van szükség, akik képesek újra nagyvá tenni a Nyugat mindkét központját.

Ronald Reagan 1980-ban éppen olyan súlyos nemzetközi feszültségek és súlyosan polarizált, megosztott

---

belpolitikai körülmények között nyerte meg az elnökválasztást, mint amilyen helyzetben most készül a republikánus jelölt Amerikában. Azt sem felesleges megjegyezni, hogy a f?sodratú média és közvélemény mindkét amerikai republikánus politikust ugyanúgy tehetségtelen nímandnak, bohócnak, hozzá nem ért? kóklernek próbálta meg beállítani. És lám-lám, arról a Ronald Reaganr?l, akit megpróbált nevetségessé tenni a liberális f?sodor a maga idejében, ma Magyarországon és Amerikában is emlékkonferenciákat tartanak. És bizony nagyon sok a hasonlóság Jimmy Carter és Joe Biden elnökségének vége között is.

A 70-es évek ugyanúgy elbizonytalanodást és reményvesztettséget hoztak az Egyesült Államoknak. A szovjet hadiipar a csúcson volt, az USA megalázó diplomáciai és katonai veszteségeket szenvedett el, és a vietnámi kivonulást néhány évvel követte az iráni túszdráma is. Az olajválság inflációt, munkanélküliséget hozott, de Reagannek a sorssal volt randevúja, és nem Sorossal. Tudta, hogy van jó és rossz. Tudta, hogy egy politikus legfontosabb képessége az, hogy össze kell szerveznie a többséget az igazsággal.

Reagan egyszerre fordította meg a történelem menetét és tette lehetővé honfitársainak, hogy a saját munkájukkal és vállalkozói szellemükkel felemeljék Amerikát. Amikor leköszönt az elnöki pozíciójából, szinte hihetetlen eredményeket tudott felmutatni. A Szovjetunió megkezdte a kivonulást Afganisztánból, repedezett a berlini fal, a vasfüggönyt?l keletre pedig megindult a rendszerváltoztatási folyamat. Közép-Európa népei elkezdtek egymás után visszanyerni függetlenségüket,

és noha nyilván a regionális konfliktusoknak a veszélye és léte megmaradt, de a világháború veszélye hosszú időre elmúlt.

Ronald Reagan egészen egyedülálló személyiség volt. Kamaszkorában víziment?ként dolgozott, és egész életében büszke volt arra, hogy 77 fuldoklót mentett ki a vízb?l. Fiatalon került be a filmiparba, és az akkori Hollywoodban szakszervezeti vezet?ként küzdött a kommunista ármánykodás ellen. Az 50-es években egy cég megbízásából munkaköri kötelességb?l bejárta az Egyesült Államokat, emberek ezreivel beszélgetett, tényleg ismerte és megismerte a saját népét, és ezt a kapcsolatot karrierje idején is ápolta, korának populistája volt. És éppen ezért sikerült is megvalósítania az el?bb említett feladatot, azaz az igazságnak és a többségnek az összeszervezését.

Nyilvánvalóan azért van ez az emlékkonferencia is, mert

mi, magyarok szívesen emlékszünk a nagy amerikai elnökre, hiszen Ronald Reagan jó barátja volt a magyaroknak. Hálásak vagyunk neki azért, hogy Magyarország kiszabadulhatott a kommunista szörny már-már halálos szorításából. ?t igenis érdekelte a történelmünk, és a közelmúltunkat részletekbe men?en ismerte. Sokat tett azért is, hogy Magyarország képe megváltozzon az Egyesült Államokban. Jelent?s részben neki köszönhetjük, hogy a hazug módon terjesztett „utolsó csatlósból” ismét a szabadságáért küzd?, függetlenségéhez ragaszkodó néppé váltunk az amerikaiak és az egész Nyugat szemében.

A Kádár-rendszerhez való viszonyát az 1956-os szabadságharcunk határozta meg, következőképpen súlyos stratégiai hibaként értékelte, hogy Jimmy Carter 1978-ban a kommunista magyarországi vezetésnek adta vissza a Szent Koronát. Reagan ugyanis teljes mértékben tisztában volt a mi nemzeti ereklyénk mítikus szerepével. Az alábbi beszédét három nappal a Szent Korona visszaszolgáltatása után mondta el:

Most pedig ennek a koronának, ami a legitimitást és Isten áldását közvetíti a magyaroknak, a Fehér Ház szerint jogszer? tulajdonosa az az istentelen kommunista kormány, amely a megszállókat szolgálja ki. Teheránban eladtuk a szabadságot, ami nem volt a mienk. Most legitimitást adunk, ami nem a mienk, egy illegitim kormánynak. Komolyan gondoljuk mi az emberi jogokat?

Úgy vélem, hogy e mélyr?l fakadó szavaknak ma is döbbenetes erejük van, és Reagan olyan államférfiúi példát tart a jelen nemzedékei elé, amelyet helyesen tennénk, hogyha követnénk. Tudjuk, hogy ? volt az a nyugati vezet?, aki a legtöbbet tette a hidegháború megnyeréséért, ám egyben ? állt ki a leghatározottabban a katonai eszkaláció, a hidegháború felforrósodása ellen is.

Reagan tudta, hogy a biztonságos világrend fenntartásának záloga a béke. Persze ne essünk tévedésbe, Reagan soha nem úgy gondolt a békére, mint a gyengeség jelére vagy a nagyhatalmi versenynek a hiányára. Híres mondása szerint a béke nem a konfliktus hiánya, hanem a konfliktus kezelésének békés módja. Ezt már megválasztott amerikai elnökként mondta 1982-ben.

A republikánusok legendás elnöke tökéletesen tisztában volt azzal is, hogy egy totális háborút az atomhatalmak között el kell kerülni, hiszen az az emberi civilizáció végét jelentené. És sajnos a rideg valóság semmit sem változott azóta. A nagyhatalmak annyi nukleáris fegyverrel rendelkeznek, ami sokszorosan elegendő ahhoz, hogy eltöröljék az emberiséget a Föld színéről. Viszont, ami változott, azok a vezetői minőségeik. Mert

a vezetői minőségeik közül ma hiányzik a józanság, a realizmus és az az erkölcsi irányítás is, amelyre Ronald Reagan oly gyakran támaszkodott. Emmanuel Macron, Olaf Scholtz, Von der Leyen és Joe Biden képtelenek felmérni a valóság szorító korlátait és az általuk, de a nevükben is vállalt kockázatnak a mértékét.

Egy dolgot értenek csupán: ha elismernék, mennyire rossz irányba mennek a dolgok, nekik kellene vállalniuk a felelősséget a háború elhúzódásáért, a sok százezer halottért, az európai versenyképesség szétveréséért és bizony az USA diplomáciai pozícióinak gyengüléséért is. Ettől rettegnék, és a félelem görcsbe rántja a kezüket a kormányúdon, miközben világunk a harmadik világháború felé rohan.

Persze nyilván a béke megteremtéséhez és fenntartásához erre van szükség. Ahogy Reagan 1980 júliusában, a republikánus elnökjelölti győzeleménél mondott beszédében fogalmazott:

Jól tudjuk, hogy a háború nem akkor jön, amikor a szabadság fiataljai erősök, hanem éppen akkor, amikor gyengék.

És ma sajnos gyenge vezetői minőségek vannak Washingtonban és Brüsszelben is. Reagan elnök külpolitikai doktrínájának a jellegzője, a lényege a „peace through strength” volt, azaz „béke az erő által”. De mit jelent ez a gyakorlatban? Például azt, hogy a csillagháborús tervvel, a közepes hatótávolságú nukleáris fegyverekre vonatkozó szerződés aláírásával vagy a stratégiai védelmi kezdeményezés elindításával harapófogóba szorította a szovjet vezetőket. Ugyanakkor személyesen tárgyalt Gorbacsovval annak érdekében, hogy az atomfelhők rémét távol tartsa.

Ahogy Orbán Viktor miniszterelnök méltatta az USA egykori elnökét 2011-ben:

Igen, Ronald Reagan jól döntött, a változást bölcsen irányította, és megőrizte a békét.

Mindehhez bátorságra, türelemre, bölcs belátásra volt szükség – természetesen én hozzá. Illetve hitelességre, hogy az ellenfél el is higgye, hogy képesek vagyunk erre felmutatni.

Ma is ezek a tulajdonságok a legfontosabbak, de sajnos a Nyugat vezetői politikusi bizony-bizony mindenek híján vannak.

Azért bízunk a választási fordulatban Európában és Amerikában is, mert olyan vezetőkre van szükség, akik képesek újra nagyra tenni a Nyugat mindkét központját, ahogy volt az Amerikában Ronald Reagan elnöksége alatt, és helyreállítani azt az erőt, amely a békéhez kell. Mert ezen adottságok együttes fennállása teszi lehetővé a gonosz birodalmának legyőzését, bármely formát öltson is az, és civilizációnk vezető szerepének megőrzését a világban.

A Szabadság téri Reagan-szobor avatásán tizenhárom évvel ezelőtt még azt kérdeztük: újra kellene egy Ronald Reagan, vajon készül-e már valahol? Ma már tudjuk, hogy van, és hogy készül-e is. Nekünk pedig nem marad más hátra, mint hogy köszönetet mondjunk Reagan elnök úrnak azért, amit Európáért, Európa békéjéért tett.

Köszönjük, elnök úr, az utókor hálás. Isten áldja önöket! Isten áldja Amerikát! Isten áldja Magyarországot!

(Az Alapjogokért Központ főigazgatója beszédének szerkesztett változata, amely 2024. június 5-én Budapesten, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Kara, valamint a Ronald Reagan Emlékbizottság közös emlékkonferenciáján hangzott el.)

Szánthó Miklós

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló